

NAZ.

le III

I V I

BIBLIOTECA NAZ.
Vittorio Emanuele III

XXV I II

C

79

NAPOLI

SENTENTIÆ
PROPHANÆ,

LEONARDI
COLMANI, EX
DIVERSIS SCRIPTORI-
bus collectæ, & nunc recognitzæ
& auctæ in usum.

GYMNASII SPI-
RENSIS.

SPIRE,
TYPIS HELIE KEMBACHII,
Anno M. DC. XVI.

VIRO BONO ET ERV-
DITO BALDASSARI
ZERRERIO,

LEONARDUS COLMANUS S.

LIBELLUM hunc Sententiarum, quem tu
latiniarium vocare solebas, optime Baldassar,
in puerorum tuorum usum nuper undiq; colle-
ctum, & denuo auctum & impressum, tibi dedica-
re volui, quo constans animi erga te mei propensi &
amantis signum semper haberes, memoremq; me
tui diceres: Sic enim amorem amore, beneficium be-
neficio satis pensatum esse puto. Proinde eun-
dem avido & bono animo accipe &
amantem redama. Bene
vale.

DE LITERA

A.

Aliorum casu, discere quid vites.
Abjiciendus pudor, quoties urget necessitas.
Absente vino nulla tunc adest venus.
Absit clamor in colloquio, aut lusu.
Abstinendum à commercio garrulorum.
Absque pecunia versari cum hominibus res est difficilissima.
Accipere quàm facere injuriam præstat.
Acceperunt modo opes potes quàm plurimum.
Acutissimus gladius est fames.
A cane non magno sæpe tenetur aper.
Ad ocium proclives sumus omnes.
Adversa æquo animo sunt toleranda.
Adulatio maxima in amicitia pestis.
Adjuncta est parvis gratia rebus.
Adolescentis est majores natu vereri.
Ad suum quenque questum esse calidum æquum est.
Adest unicuique rei modus.
Ad omnem disciplina tardior est senectus.
Adeo in teneris consuescere multum est.
Adversarium qui laudat, deo simillimus.
Adversum necessitatem ne dii quidem resistunt.
Ad fidem faciendam certiores sunt oculi.
Admonentes libere rari sunt.
Affabilitas ad conciliandam amicitiam efficacissima.
Agentes & consentientes pari poena puniuntur.
Alius aliis in rebus præstantior.
Aliena nonnunquam rectius quàm nostra perspicimus.

Alterius salus alterius est exitium.
Alterius opes, alterius sunt spolia.
Aliena mala spectans doctus evadit.
Alius alia placent & probantur.
Alia committenda, alia celanda.
Alius in alium culpam rejicit, sibi quisque palpatur.
Aliam ætatem alia decent.
Alia vita, alia vivendi ratio.
Alia virorum, alia sunt mulierum officia.
Aliis aliud vitii est.
Amor vincit omnia.
Amicos inter adversa cognoscimus.
Animi hominum mutabiles.
Amici boni rari sunt.
Amor omnis successore novo vincitur.
Amicus verus, thesaurus est magnus.
Amicis sumus amici, inimicis infesti.
Amicus magis est necessarius quam ignis & aqua.
Amicum secundæ res parant, adversæ probant.
Amicus certus in re incerta cernitur.
Amici probantur in rebus incertis.
Amicitia vetus raro aboletur.
Amici fucati perniciosi.
Amanti nihil est difficile.
Amicitia venenum est odium.
Amici in rebus adversis cognoscuntur.
Amicus tanquam alter idem est.
Ambitio in rebus pestilentialissima.
Amicus res optima.
Amicitia suscepta lite periclitatur.
Amor ex videndo nascitur mortalibus.
Amor verus nullum novit habere modum.
Amor metu atque potentia non conflatur.

Amorem

Amorem oculi peritissimum conciliant.
Amor omnes difficultates frangit.
Amor est magister artium, & animus doctrinæ.
Amor sui cæcus.
Amicitia omnibus rebus anteponenda.
Amicitia posthabita, vita nulla est.
Amicitia veræ sempiternæ.
Amicitia constat similibus.
Amicitia nullum pondus recusat.
Anupla satis forma pudicitia.
Amare & sperare vix Deo conceditur.
Amicus verus rara avis est.
Annus fructificat, non tellus.
Animus æquus optimum condimentum.
Animu laborantis medicus est oratio.
Animus iratus non facile parit.
Animus duris rebus assuetus minus offenditur.
Animus cuiusque sermone revelatur.
Animi est generosi, fortiter terere adversa.
Annuuntio disjunctio disputationem facit.
Ante annos prudentia nulla.
A periculosis negociis abstinendum.
Arrogantiam sequitur infamia.
Ars vincit naturam.
XIII. Illi est naturam.
Arcus intentus rumpitur.
Ardeliones nihil de se præstant.
Argentum & anima & sanguis est mortalibus.
Ars laborat citra fortunæ opera.
Assuefactio efficacissima est.
Θ C. I. durissimum vitæ
Assidues durissimum vitæ
Asinus mavult se mori quam aurum.
Assueta mala non offendunt.
Audentes fortuna iuvat.

Avarus volens pauper est.
Auro placatur rex ferus.
Avaritia nihil miserius.
Auro patent cuncta atque ditis janua.
Avaritia est triste vitium.
Auro loquente nihil pollet quævis oratio.
Aurum multis sæpe suavit perperam.
Auro cælum panditur.
Aurum omnium malarum rerum materia.
Avaritia cor occæcat, & indurat.
Avari male cibant convivas.
Avarus semper eget.
Avari cupiditas nusquam expletur.
Avaritia non habet finem.
Avaritia semper se famelicam & egenam sentit.
Avaritiæ semper vicina est crudelitas.
Avaritia nullum vitium tetrius.
Avaritia in senes præsertim turpissima.
Avaritia lites parit, & partes alit.
Avari non possunt satiari.
Avaro diviti nihil est absurdius.
Avarus quicquid agit properat omnia.
Avaritia malis omnibus abundat.
Aures hominibus minus sunt fideles quam oculi.
Audere non est sapientis.

B.

Bacillus vitæ est egregia eruditio.
Beneficium in malo homine perditur.
Beneficium semper beneficium parit.
Beneficii gratiam perdidit, quisquis exprobratur.
Beneficium animo donantis metiendum.
Beneficium in malos non est conferendum.
Beneficium & gratia vincula sunt concordie.

Beneficium collatum in gratia solet tenerari.

Beneficentia probatio molesta est.

Beneficium inopibus dat, qui dat celeriter.

Bellum civile malum periculosum.

Belli exitus incertus.

Belli fortuna anceps.

Bellum gerendum consilio.

Bellum omnem impietatem docet.

Bellum hominibus maximum est malum.

Bene consultare maximum est lucrum.

Bene pauperem esse melius quam discere male.

Beatissima civitas, quae a sapientibus regitur.

Bene audias malum quam fias ditior.

Beatus est nemo sua ex sententia.

Boni viri est oblivisci injuriarum.

Bonae leges ex malis moribus procreantur.

Bonis quod beneficit haud peris.

Bonus paterfamilias domum efficit bene instructam.

Bonos viros nihil malefacta vulnerant.

Bona multa negligendo perduntur.

Boni ad bonorum convivium ultro accedunt.

Bonus est & consultor amico haud improbus.

Bonus improbis non vulneratur verbis.

Boni viri nunquam alienis moribus obsecundant.

Brevis & inconstans est hujus vitae prosperitas.

Brevis est hominum vita.

Bis pueri sunt senes.

Bis dat qui cito dat.

Bonus amicis parcius utendum.

Blandiores amici magis cavendi quam tristes.

Benefacta male locata malefacta arbitror.

Bene invenior si facti, & accepti minor.

Bene est cui deus obtemperare.

Bonos viros omnia decet.

Boni pastoris est condere pecus, non deglubere.

C.

Castitas & pulchritudo raro cohabitant.

Canis pauperem peregrinum semper infestat.

Canis festinans cæcos parit catulos.

Canis antiquus cathenæ assuescere non potest.

Carere debet omni vitio, qui in alterum dicere para-

Cadente querit, non quivis ligna colligit. (tus est.

Caruisse tristitia, felix est viri.

Cani indicant ætatem, non prudentiam.

Causa est malorum lingua plurimum.

Casus subitus quandoque nobis consulat.

Calamitates quanto magis improvise sunt, tanto magis offendunt.

Canes timidi vehementius latrant.

Certiora quæ videntur, quam quæ audiuntur.

Cæca, & parum felix vita est mortalium.

Celebs homo magna caret molestia.

Celant sua mala domestica sapientes.

Cæcutit & videns ignorans literas.

Caliditas nimia interdum obest.

Cavendum ab eo, qui semel imposuit.

Certissimum iudicium ex collatione nascitur.

Cedendum ubique multitudini.

Cibus & potus irritamenta sunt libidinis.

Citra laborem nihil bene est.

Charum est quod rarum est.

Charius est quicquid multa mercede paratur.

Cibus immo licus noxius.

Conscientia mille testes.

Comes facundus in via pro vehiculo est.

Consuetudo omnia dura lenit.

Con-

Consilium ubique plurimum valet.
Consultor res sacra.
Consilio melius vincis quam iracundia.
Consilia sæpe dat impetus.
Consilio inimica iracundia.
Consultatione re peracta non opus est.
Consilium perendum à consultis & prudentibus.
Constat honos planè innumeris laboribus.
Conscientia recti suavissima est.
Conscientia falli non potest.
Conscientia bonorum factorum nihil est dulcius.
Conscientia recte facti nomina.
Consuetudo cum bonis viris est habenda.
Consilio recto nihil erit securius.
Consilia præbeat tibi prudentior.
Corpus magis dolere quam mentem velis.
Coneris ex iusto tibi victum querere.
Cogit furor multa mala nos committere.
Comite scelesto haud unquam iturus utere.
Corpus gladius, sed verba mentem vulnerant.
Constantem amicum ne time in malis.
Corrigere naturam malam difficile erit.
Consiliarius nemo est melior tempore.
Corporis vires labor modicus alit.
Consuetudo in naturam transit.
Comitas amicos parit.
Comitate vincendi morosi.
Communis est omnis amicorum dolor.
Consuetudo quovis tyranno potentior.
Concordia fulciuntur opes etiam exigæ.
Coniuncti pollent etiam vehementer inertes.
Commune naufragium omnibus solatium.
Consuetudine redditur jucunda paupertas.

Constanter ferenda quæ accidunt.
Conscientia benefactorum virtutis premium.
Cōsuetudo in rebus omnibus semper est potētissima.
Contemplatio omnis amica est silentio.
Consiliis eventus non semper respondet.
Concedendum nonnunquam de tuo jure.
Committet nemo sua; res homini futili.
Cōmertiū cū eo noli habere, à quo semul es deceptus.
Conciliant amicos divitiæ.
Cuiq; sua dos est.
Cupiditati nihil est satis.
Cupiditas inexplebilis est.
Cum potentioribus non est certandum.
Cum deo qui que gaudet & flet.
Cupiditas animi nunquam satietur.
Cum miser miseriorem aspicit, suam æquius fert mi-
Cunctis opibus sapientia est preciosior. (seriam.
Cura in omni re plurimum valet.
Cum urget necessitas, nihil non facimus.
Cura esse quod audis.
Cum nocet amicus, nihil ab hoste discrepat.
Cui contigit bonus amicus, is vere felix est.
Cuiq; pro arbitrio res sua agitur.
Cum diis non est pugnandum.
Cum amico bene merito nō est suscipiendū certamen
Crescentem sequitur cura pecuniam.
Crudelitas maxima inimica natura.
Cupiditas pecuniæ fugienda.
Cunctos juvat dītescere: at non possumus.
Curat monita haud ulla improbitas admittere.
Cuncta & dies producit, & dijudicat.
Cum blanditur inimicus fallit.
Custodia famæ magnæ magnus est labor.

Contraria

Corporis contenti vix curantur.
Corporis vires labor inveniunt alii.
Cæcis amor sui.
Cuncta & parit tellus, rursumque illa recipit.
Cui fortuna adversat, amicos non habet.

D.

Desidia generat oblivionem.
Degeneres animos timor arguit.
Desipere in loco summa sapientia est.
Decus addit usque scæminis silentium.
Deus est undique, videt quoque omnia.
Deus odit utroque genus claudicantes.
Deo volente navigabis vimine.
Deorum honore amici habendi sunt loco.
Divitias amare, parvi est animi.
Dies multa affert.
Diuturnitas magnos luctus tollit.
Diogenes est decipi, qui decipiendo cogitavit.
Dum nulli dederunt omnia.
Disparis mores disparia studia sequuntur.
Discordia dilabuntur regna.
Divitiarum vitiorum ministræ.
Difficile est, assueta relinquere.
Difficillima honesta sunt.
Dum omnia possunt.
Da tacite juvant.
Da bona laboribus vendunt.
Divitiarum multis mortem attulerunt.
Daudentes facile superantur, contumaces haud faciles.
Diligitur nemo, nisi cum fortuna creanda est.
Dilectissimum, vincere naturam.
Debile est tristi fingere mente jocum.
Dives est, qui nihil sibi desse putat.

Divitiarum

Divitiæ bonæ mentis onera.
Divitiæ magnæ sunt, esse inopem malorum.
Divitiæ labore parantur, & prodigalitate pereunt.
Divitiæ fastum pariunt.
Divitiæ non semper optimis contingunt.
Divitiæ nullæ certiores, quam quæ animo possidentur.
Divitiæ non mutant hominibus ingenium.
Dives aut iniquus est, aut iniqui hæres.
Divitum miserimus est status.
Diis, parentibus, præceptoribus, nõ redditur æquivalēs.
Difficilis res est inventa verus amicus.
Difficilia quæ pulchra.
Divitiæ nulle partæ male dispensantur.
Divitiæ incautos illaqueant.
Dies adiut ægritudinem.
Divitiarum & formæ gloria fluxa atque fragilis est.
Difficile est dum adhuc vivimus judicare.
Dicis amici non tuum præconium.
Diversa sunt & multa & apta dicere.
Disponit lex, & recte cuncta judicat.
Dives memineris, ut pro sis pauperibus.
Doctrina vana est, ratio ni accesserit.
Domus columnas æstimato masculos.
Docet peregrinatio modestiam.
Dolori medetur una oratio.
Donec senectus obrepat, spera omnia.
Donum quodcumque probato.
Docti doctorum familiaritate gaudent.
Doctrina mortalibus non auferenda possessio.
Dona multum possunt.
Dēs non facit faustum conjugium, sed virtus.
Dulce & decorum est pro patria mori.
Dum felis dormit saliant mures.

Dulcius ex ipso fonte buntur aquæ.
Dulce est habere vinum, sed turpissimum fieri ebrium.
Dulce est meminisse laborum.
Dubius rerum eventus.
Dulce est paternum solum.
Dulce est otium.
Diuturnum nihil.
Durum est ea relinquere, quibus dum assueveris.
Durum illud verbum, ingenuis animus rogo.
Dura patienter ferenda sunt.
Dulce est otium bene feriatu à malis.
Durus fames magister multa perdocet.
Dum habebimus pecuniam, habebimus amicos.
Dum non licet, ut expeto, vivo ut queo.
Dæmonum esca vana gloria.
Divitiæ sunt materia superbiæ.
Deus & natura nihil faciunt frustra.
Divitias amare, parvi est animi.
Dies multa affert.
Diuturnitas magnos luctus tollit.
Deteriorum semper major pars.
Dat venicem corvis, vexat censura columbas.
Dato munere mox senescit gratia.
Domino est jucundius deservire optimo.
Deum cole, & ductu illius cuncta egeris.
Deum puto id quo alimur & subsistimus.
Damnaveris nullum causâ non cognita.
Decet peregrinum in prinis modestia.
Deum latere ne putes perjurâ.
Dormire quiddam habet mortis instill.
Ducit ad lucem veritatem tempus.
Deo simillimus, qui sese vincit.

E.

Effeminatorum etiam oratio effeminata.
 Ementitum consilium non ledit.
 Est malum docta lingua pestilens.
 Egrestatem adfert manus ociosa.
 Ex voluptate fit infelicitas.
 Exercitatio optimus est magister.
 Ætate prudentiores reddimur.
 E squilla non nascitur rosa.
 E cantu dinoscitur avis.
 E societas dementat.
 Errando discitur.
 Exercitatio potest omnia.
 Ex aspectu nascitur amor.
 Eruditiores efficimur omnes damno.
 Ex convictu oritur amor mutuus.
 Extrema gaudii luctus occupat.
 Ebrietas abditissima pectoris profert.
 Eundem laudare & reprehendere, hominis est mali.
 Ætatis insolentia longa rerum usu mitigatur.
 Ægroto dum anima est, spes est.
 Extrema sors malorum est amator senex.
 Ex vitio alterius sapiens emendat suum.
 Et semel emissum volat irrevocabile verbum.
 Expers doloris nulli vita vivitur.
 Ærumma morbos afficit mortalibus.
 Etiam senem studium apprime decet frequens.
 Eum qui irascitur blanda oratione placare convenit.
 Ex aliorum erratis ipsi cautiore efficiamur.
 Est puer omni bestia intractabilior.
 Est miserorum, ut male sint volentes, atq; invident bonis.
 Estudentibus amara est Venus.
 Ebrietas nihil consulte, neq; moderate vel dicit, vel facit.

Et meum

Et meum telum calpidem habet acuminatam.
Et mihi sunt vires, & mea tela nocent.
Æqualis haud parvum bellum.
Ex minimis intus maxima.
Exiguum malum ingens bonum.
Ex alterius modo sumamus exemplum.
Equalis æqualem delectat.
Etenim improbo vir est voluptati improbus.
Ex æqualibus uxor ducunda est.
Exitum homini est illic ubi parum commode vivit.
Eximia est virtus præstare silentia rebus.
Ebrietas magistra est libidinis.
Errare commune est mortalibus.
Ædes suas servasse, uxoris est bonæ.
Est omnium simul consumptrix scæmina.
Est enim nobis commune debitum.
Est undiq; deus, videt quoq; omnia.
Errata ipsi nostra non agnoscimus.
Æquum est quæ salvere, nihilum, non ave.
Est super optimum quod & turpissimum.
Ætas est longa malis & calamitas.
Et res simul tempore intereunt & memoria.
Ebrietatis comes oblivio.
Esto strenuus re ipsa, non verbis.
Ensis vulnerat corpus, sed animam oratio.
Ex præteritis futura collige.
Æqualitas in omni vita præclara est.
Ex musis bona laus oritur hominibus.
Errores magni raro nisi ex magnis ingenius prodire.
Exilium multos honestavit.
Errare cuiusvis, perseverare in errore insipientis.
Eventorum causa magis movent quam ipsa eventa.

Ægestas sæpe animum ad consilia mala debecit atque
Elatio animi atque arrogantia vincenda est. (traducitur)
Est longe preciosissima possessio fama honesta.
Experimento nihil certius.
Ex nihilo nihil fit.

F.

Fame nihil miserius.
Fames cibi condimentum est, potionis sitis.
Fortes fortuna adjuvat.
Fortis est falsam infamiam contemnere.
Forti viro detrahi non potest.
Frons est animi janua.
Frugi homo omnia recte facit.
Fatus stulta loquitur.
Fili plerunque patribus deteriores.
Fortis animi est, non perturbari in rebus adversis.
Felicitas multos habet cognatos.
Flagitiorum turpis exitus.
Felicium multi cognati.
Felicitas incitat inimizias.
Felix qui nihil debet.
Fortuna in omni re dominatur.
Fortuna alius dat, alius aufert.
Felicitationis comes invidia.
Fallere alios malum est.
Fortuna simillima vento est.
Felix amicus est deorum spectaculum.
Facilius quis consulit aliis, quam sibi.
Fortunæ incommoda nihil movent sapientem.
Festinationis comites sunt error & poenitentia.
Feliciter sapit, qui alieno periculo sapit.
Firmum nihil in vita videtur.
Fugax est ætas, & vitrea res valetudo.

Facile placetur, qui volens irascitur,
Ficturum nulla certe cogitatio,
Facile fustem inveniem, qui cupit occidere eum.
Fox cunctus multos habet amicos
Fortuna hunc locupletat, illum redigit ad inopiam.
Facile evolat verbum, tamen nunquam redit,
Fames optatus coquus,
Fames est magistra artium complurium.
Fœmina est imperiosum animal,
Fœmina nihil est pestilentius,
Fœminæ propterea superbia est,
Fœminæ præsentis avara nocens est,
Florida senectus similis est adolescentiæ,
Fortuna humana fungit aratque, ut lubet,
Fortuna reddit insolentes,
Fortuna prospera dum blanditur perdit,
Fortuna omnis rotat ad libitum,
Fratrum inter se ira sum acerbissima,
Fortissimum est, iram suam vincere,
Fucatis hominibus inconvictum nihil est pestilentius,
Fama divitis hæreditas honestior,
Fama omnia in majus extollit,
Famæ fulgor abscondi non potest,
Facere nos mala multa, necessitas cogit,
Frugè in bonam mores decori proferunt,
Felix eris nactus locupletem conjugem,
Felicibus iam nemo non cognatus est,
Facile egerit omnia afferens opem Nemo,
Fedo quælibet movet calamitas comes,
Felix qui fovet filium bene moratum,
Fies malis malorum contritus o,
Ferenda eris utomq; fœs mortalibus,
Fertior seges est alieno semper in arvo.

Felicitissimus, cui nihil contingit in vita mali.
Felix eris, si sapias recte in omnibus.
Felix haberi vis, labor adsit improbus.
Ferendi cōsuetudo quicquid acciderit facilius tolerat.
Felix ac beata civitas, in qua non audiuntur hæc verba
meum, & non meum.
Factum stultus cogit oscit.
Felix qui cum dolore alterius discas posse carere tuo.
Faber compedes quas loquit ipse gesset.
Flagellum ipse percutat, qui vapulet.
Friget studium literarum sine socio.
Facile est absenti um vincere, qui non repugnat.
Fortior est unio quam seditio, quæ est imbecillis.
Frustra sapit, qui sibi non sapit.
Ferae cæ tendunt ad vivas, nunquam horrea.
Facilius memorantur semel visa, quam septies audita.
Facile lætitia non convertitur in mœrorem.
Fortiter malum qui patitur, post potitur bono.
Feras quod lædit, ut quod prodest perferas.
Facile est conviciis alterari, verum re vincere difficile.
Fur furem agnoscat, & lupum lupus.
Ferocitas sedatur lenitate.
Felix cui quod habet satis est.
Finis miseriæ mors est.
Facilis lapsus est in vicia.
Firmum nihil in vita videtur.
Frenum impone ubique linguæ.
Futuri nihil credendum.
Fugienda est morositas & incivilitas.
Fugiendum est malorum commercium.
Facies non raro fallit.

G.

Gaudium debori junctum.

Garru-

Graviter subire & mendacii argumentum.
Graviter vitare quam quod audientur.
Gravis est culpe curioſo loqui.
Gravos malum eſt, quoniam calamitati conjungitur.
Gens divitum plus unquam priora deſipit. (odium
Gravis eſt ſeneſta cum perpetuo de inopiam.
Gratiam addert gratia.
Gelus in ſuo ſterquilino plurimum poteſt.
Generoſus animus rectius ducatur quam trahatur.
Generoſioris arboris ſtatim planta cum fructu eſt.
Gratior eſt pulchro venienti & corpore virum.

H

Homine nil milerius.
Honores mutant mores.
Honos alie artes.
Homo bulla eſt.
Hostem beneficiis vincere, optima ultio eſt.
Homo ſibi ipſi calliditutum tutor.
Homo non poteſt eſſe ſui pauper, æquus & incorruptus.
Homini dolor natura eſt maximus fames.
Humilis fortuna curat eſt, quam excellit.
Humilis fortuna non eſt in æquo malis obnoxia.
Homini plura ex homine mala.
Homines ad malum proclives.
Homines magis ad vitia, quã ad virtutem proni ſunt.
Homines curant ſupervacua, & negligunt neceſſaria.
Homo ſuſca & ambigua merx eſt.
Homini diligenti, ſemper aliquid ſuper eſt.
Humana mentes variæ.
Hereditas famæ, quam divitiarum honeſtior.
Hoſtium munera non ſunt merita.
Humana figura ratione cognoscitur.
Humani animi diſſilis eſt conjectura.

Honor & dignitas quales viri sunt decedunt.
Hofumentum est opera pro pecunia.
Homines frugi omnia recte faciunt.
Habent rosæ suum tempus, sed perbreve.
Haud quaquam fieri potis est, ut privigil usq; mortalis
Homo avarus quicquid agit properat omnia. (duret
Habent & suam profunditatem tranquillæ aquæ.
Heu quoniam difficile est erum non prodere vultu?
Habent huius sine assidue quærele, quod quæri pudet.
Humani casus incipites,
Homo umbræ somnium.
Humanarum rerum vicissitudo.
Hec probitas familiam etiam reddit meliorem.
Humile vitæ genus tutissimum.

I.

Insipiente fortunato intollerabilius nihil.
Inter socrum & nuxum venis est bellum.
Ira prohibenda est in puniendo.
Irati nihil recte faciunt.
Iusticia omni re gerenda necessaria.
Infelix litium exars.
In levioribus errare sufficit secreta correpta.
Inceruus est resum census.
Inter fratres rara concordia.
Ignavis semper scilicet sunt.
Inconsulti facile ruunt.
Inimica consilio iracundia.
Jucundum est quod varium.
Inter amicos omnia sunt communia.
Iustitiæ comes invidia.
Ipse sorsutus morbus est.
Ingratitudo viciorum omnium caput.
In omni re opus est animo.

In adversis amicus probatur.
In omni re varietas delectat.
Invidia ex opulencia orta est.
Incertus est exitus contentionis.
In consensu populi floret regnum.
Imperia comparantur benevolentia.
In discrimine apparet qui vir.
Inter arma silent leges.
Impatientia res cunctas exasperat.
Impetus cuncta male ministrat.
Improbo convictu nihil perniciosius.
Infima fortuna turissimum est.
In vita varii fortunæ casus.
In malis bonorum memoria consolatur.
Inimicum quamvis humilem docti est metuere.
Inæqualitas discordiarum mater.
Insperata accidunt magis sæpe quam quæ speres.
Ingenua præclara eniulis nunquam erubuerunt.
Jugum qui fert volens, leve efficit.
Innumera laboribus honos constat.
Ipsa dies quandoque parens, quandoq; noverca.
Infelicitatem absconde, ne inimicos reddas lætos.
Ingentes opes non parantur sine fraude.
Juventus talis res est, qualis flos.
Inopia & generosos facit ignobiles.
Ingratitudo omnia vitia in se complectitur.
Ira non sedatur iracundia.
Iniquitas morum naturam planè inficit.
Incommoditas semper comes est commoditatum.
Ira tormentum sumptuosius.
In aliena vitia natura sumus oculati, in nostra cæci.
In mundo nil nisi ærumnæ & calamitates.
In nocte consultare cordati est viri.

Jucunde vivere, id solum est vivere.
Ingratus est beneficii parum memor.
Juvat seniorum amice consuetudinem.
Juvenum cœtui senex humilis est molestus.
Iram nox remittet: e benigni est patris.
Justi viri fructus bonus non interit.
Juvat bene omnes vivere, ut non possumus.
Ire potissimum sermo medebitur.
In comitate parva non est gratia.
Juvenem decet tacere non loqui.
Juvenis senes audire cura sedulo.
Jurare quanquam juste possis, effuge.
Ire imperans, vitam vivas validissimam:
Ire amantium brevi valent momento.
Iratus ipse tuto rebus nunquam consoletur.
Jusjurandum dignum senam si juste juraveris.
Jucundus nil quoniam opibus donavari.
Incumbere vix ubiq; est languidum.
Incomprehensibilis res est improbitas.
In preciorum sunt præter quam mali mores.
In perniciem lingua egit multo plurimos.
Iniquum amico præter causam offendere.
Interdum minus esse iustitiam.
Iustum vi unum præter tempus iudicat.
Impotus sapere dat consilia.
In malis rebus optus est bonum consilio.
Indignitia est segnitie nascitur.
In lucris oportet modum sectari.
Incitamenta libidinis sunt vina.
Ingentiam extinguit luxur immodicus.
Indolentiam adjuvat deus.
Ingens celum necessitas.
Inulcor formæ nihil potest in sapientem.

Ira omnium tardissime fenescit.

Ira animorum parvum datat tempus.

Ingens thesaurus bonus amicus & dulcis.

In rebus adversis amicus noster.

Jucunda consuetudo cum amicis.

Infamia hominum immortalis est.

Ingratus homine nullum est animal.

In periculoso negotio non est dormitandum.

In omnibus negotiis excessus & defectus est fugiendus.

Infida semper est societas.

Incommoda hilaritate crudienda.

Invidus est oibis, qui aliud celat animo, aliud loquitur.

Inmodice laudes sunt suspectae etiam hominē judicio.

Invidere alii bene esse, tibi male esse, miserum est.

Illi quibus invidetur rem habent.

Improbus est, qui beneficium scit solum e, & reddere.

Indigna digna habenda sunt, meris quae facit. (desert.)

In re mala animo bono si uti te adjuvat.

Inter amicos decet omnia bona commulere.

Instrumenta luxuriae tympana & tripudia.

Ita est animus humanus, ut quando velit, nolit, quando nolit, velit.

Improba lingua nihil est perniciosius.

Incommodorum novitas gravius pervertit.

Inopinata mala graviora sunt.

Impossibilia sibi optare, delirantis est.

Immensum gloria calcar habet.

Invidendum est quod varium.

Inutilis est pudor, quum urget necessitas.

Incertum est, quid sit futurum.

Invidia suum tota querit aurorem.

Juventutis florem non est negligendus.

Justitia & equitas omnia adhibenda negotio.

Inferius ori & iniquæ vecoritz fons caliginis.
Juvenum noli fecem provocare.
Incidit in foveam quem fecit.
Ipse fons mali fontem repetit.
Imperiti quicquid abis placet, id damnant.
In suo quique regno fortior est, & animosior.
Invendibili mercede oportet ulio emptorem adducere.
Juppiter emendat opes mortalibus ipse.
In confidendo cunctatio tutior est, q̃ periculosa celer.
Ignis, mare, mulier, tria mala. (ritas.
Jucunda taciturnitas, & omni mole illa carens.
Impetus cuncta male ministrat.
In adversis nimis probatur.
In convivio conveniat pauca loqui.
Juvenum mores, sepe indices varietate mutantur.
Juveneris mala parit securitas.
In neglecto domucilio negogicus inquilinus habitat.
In vita Minerva frustra sudat præceptor.
Iteratum facinus non oportet impunitum esse.
Ingenua prava vertere, illud proclive est.
Ingenuum mala sepe novant.
Inutile diutius abesse domo, relictis possessionibus.
In auro peribitum pariet & angustiorum ingenium.
Ingens celum novellitas. (probitas.
Intra inquit fuerit, inquit officium collocet in universum.
Juvare amicos etiam illis debet.
Judeat ante oculos temporis, ut hunc ignis.
Ipse cuiusmodi sit, factus ipse declarat.
Ipse summet ibicen est.
Ipse semet canit.
Ignitum non amatur.
Idem tepnum non fert duos tyrannos.
Idem munus non fert duos ambiciosos.

Lactantia comes invidia.

Invidia comes est felicitatis.

Inæqualitas discordiarum est mater.

Jucundi acti labores.

Jucundum est præclaris viris mentisse laborum.

Infelicissimum, incertis vagari sedibus.

Invalida pugna est unicæ tantum manus.

Intempestivus risus insanie aut stulticie argumentum est.

In nihil sapiendo jucundissima vita.

In multa sapientia multa indignatio.

In sene apparet cujusmodi fuerit juvenis.

In periculo negotio non est dormitandum.

In malis non lamenta, sed auxilium utendum.

In vino veritas.

Insignis gloria non nisi magnis periculis contingit.

Ingratum est beneficium, quod diu inter manus dantis

Inexplebilis est mendicita.

Quærit.

Inanum inania consilia.

Ignem igni ne addas.

Ignis non exstinguitur igni.

Ira non sedatur iracundia.

Injuria beneficio vincitur.

Jucunda vicissitudo rerum.

In necessitatibus omnis senex est juvenis.

Invidus alterius rebus marcescit opimis.

Inopia multarum rerum expertrix est.

In tuagnis rebus difficillimum posse placere omnibus.

Is miser est, qui ærumnam suam nequit occultare.

Ipse sibi nocet is, alium qui lædere querit.

Inconstantia fastidit amicos.

In animo virtus est, alit vicinitas.

Iram compescere arduum.

Id cuique voluptati est, cujus dicitur amator.

Incundum est hominibus affinis honore.
Incundissimum est, si quis est dominus suarum rerum.
In lucris oportet modum sectari.
Improba conuictu nihil perniciosius.
In animis laboriosorum habitant Musæ.
Inter vevos amicos nihil veritate incundius.

L

Labor est thesaurus hominibus.
Literis animi tranquillitatem adunere solent.
Liberis nocet potare vinum.
Litem paratis.
Libido iugiuici est comes.
Largitus non habet fraudum.
Labor gloriæ pater.
Languor vita siles plurimè in commoda affert.
Labor multos exultat, super nullum.
Libertas adulescentium ingenia aperit.
Luxuriæ gurgès insatiabilis est.
Laudatur non qui diu, sed qui bene vixit.
Lucella parva damna maiora afficiunt.
Livore foeminae omnis conficitur domus.
Luerum nullum me velis fecerit.
Luctum in malum damnosa semper fert.
Luctum et luctum, quod ex iusti cruci obvenit,
Leve est, moneri tamen debet, et terrena mala, grave est.
Latere nullus iugiter potest diu.
Laudare eundem & execrari est improbe.
Labore omnia fiunt.
Laudari a bonis, sapiens gaudet.
Languet poetarum ingenium, ni vino conculescet.
Labores levanti otio & iusibus.
Laudis hominem animus in iram ruens.
Levis injuria a magno & excelsa animi negligit.

Lupus est homo homini non homo.
Loco ignominia est apud indignum dignitas.
Leuius ferunt, quorum malis ingemiscunt ceteri.
Luxu corporis hebetescit mentis acies.
Luxus immodicus extinguit ingenium.
Labor virtutis gloriam accipit.
Levis est fortuna, cito reposita quæ dedit.
Laudabilior in rege prudentia, quam fortitudo.
Labor vincit omnia improbus.
Laudes & blanditiæ inimicorum veræ sunt cōtumeliæ.
Leges urbium conservandæ sunt, non violandæ.
Leuium & volatilium verborum gravissima pœna est.
Lata omnia raro sine infelici re aliqua eveniunt.
Laudo quum malum amici tuum ducis malum.
Lubentius oculatis quàm auritis testibus creditur.
Leges superiores sunt regibus.
Leges sepes & pharmacum.
Leges pharmacum comparantur.
Lupus pulum trahit, non mentem.
Lignum rectum non unquam rectum.
Latrans stomacho omnis mora bilem movet.
Lucri bonus est odor ex re qualibet.
Leni ingenio præditi homines minime iracundi.
Lusuriant animi rebus plerumq; secundis.
Labor tum ad salutatem, tum ad omnia utilis.
Loquacitas senectuti familiaris.
Largitor & bono deus viro bona.
Latere pœnas non intelligit improbus.
Leniter ferre oportet, si quid acciderit.
Labores contemnendo tolerabiles sunt.
Laude trahimur omnes.
Laus merces virtutis.
Leges inter arma silent.

Liberalitas optima conciliatrix animorum.
Liberalem oportet esse, sed pro facilitate.
Libertate nihil dulcius.
Luxuria tum omni ætati, tum senectuti foedissima est.
Luxuries avaritiæ mater.
Lædens me amicus nihil differt ab hostibus.
Lucrum nisi esset, nemo malus esset.
Licet consiliorum interdum rationes commutare.
Libenter teras quod necesse est.
Laetanda vel potius amanda vicinitas.
Longior vita diuturna calamitas.

M.

Malorum suorum homo sibi sausa.
Minerva invita nihil tentandum.
Mimera corrumpit magistratus.
Mediocritas optima.
Modus optimus.
Mulierem ornat silentium.
Miserrimum fame mori.
Mala herba non perit.
Malum augere solet mœror.
Malum vas non facile frangitur.
Mens est præfaga futuræ.
Male partum dilabatur.
Multa petentibus dantur multa.
Malus similes querit.
Multis malorum causa præcipua est.
Matrona proba prole est salus vite.
Mulier est primum locus fuentium.
Mulier viri affectus vultu penuriam.
Matrona frugi pauper non est obvia.
Mulier domus salus est et calamitas.
Mulieri ne credas, ne mortui quidem.

Mulier mala cunctis feris est ferocior.
Mulier viris tempestas est domestica.
Mulier mala & leana par est ferocitas.
Mortales pudore & pietate doctiores evadunt.
Multi sunt potus & cibi sodales.
Mulier in ædibus asra tempestas est viro.
Modo faveat fortuna . est dulce vivere.
Medicus loquax alter languendi morbus est.
Malum lucrum æquale dispendio.
Miserrimum mortis genus fame mori.
Multos male gratos reddit indulgentia.
Mollius fit, quod suo tempore geritur.
Mage vivam honeste parvo, quàm male splendide.
Malum esse bonus informis, quàm pulcher improbus.
Mores bonos colloquia prava diruunt.
Majora perdis parva ni retinueris.
Malorum amicorum malignus fructus est.
Multa eveniunt homini quæ vult, quæ non vult.
Multis rebus delectatur quæcus.
Miserum non inimicus invidere quàm me inimicis
Malo si quid benefacia, id beneficium interit. (meis)
Modus omnibus in rebus optimus est habitus.
Multa præter spem multis bona evenerunt.
Magnæ divitiæ sunt, esse inopem malorum.
Morosi nihil candide interpretantur.
Malo in consilio fœminæ vincunt viros.
Malum consilium est, quod mutari non potest.
Malum consilium consiliorum pessimum.
Multi invident illis bonum, quod ipsi non erant.
Mulier pudica de falsis sit usquam.
Mortalibus nihil charius pecunia.
Malum lucrum causi est miseræ.
Miseri rili etiam rili offenduntur.

Miseros non decet convivium.
Multa docet senectus.
Muliere nil est peius, ne bona quidem.
Mulier nil potest, nisi quod vult.
Mors omni aetati communis est.
Molestas interpellator venter.
Mentis habitum sermonis cultus solet indicare.
Multa docet amor.
Ma ne quid acceperis negotium agere, id totum pro-
Munerum animus optimus. (cedit diem.
Muneribus vel diu capiuntur.
Munera capiunt hominesque, deosque.
Munera flectunt reges, deosque.
Multum refert, quo a quo quid donatur, & a quo.
Malis totas malis cunctis debetur.
Malo accepto stultus sapit.
Malto consultius est, alienis malis prudentior est reddi.
Male respondent coacta ingenia.
Malum beneconditum ne noveris.
Multi te oderint, si te ipsum amas.
Multis displicet oportet, qui sibi numquam placet.
Multos saepe constans sui praeiuvit.
Mendico ne parentes quidem amici sunt.
Multo praestat, medicari initia quam finem.
Malus praecipitur vixit discipulum.
Metua defensio tutissima.
Mores bonos convictus insitit improbus.
Mala omnia in discordia & dissensionibus sunt.
Major pars hominum bene vivendo moritur.
Mala tunc sunt periculosissima, cum delectant.
Mollities omnes in dispartit.
Modestus satis artem nudam confert.
Mortalibus nihil cunctis.

Malis displicere laudare est.

Nullo verbis offendere, quàm placere adulando.

Miseri felicibus invidere solent.

Mutant vestes cum regiones, itum tempora.

Miseriæ nulla alia re melius ferri possunt, quàm animi
æquitate.

Maxima pars hominum formidine fustis à male factis

Metue senectam, non enim sola advenit. (temperat.

Multa mortalibus præter animi sententiam eveniunt.

Mortalem necesse est tolerare fata numinum.

Mores amici noveris, non oderis.

Miseratio comes est calumnias.

Mitros perdulce lingua.

Magnorum fluminum navigabiles fontes.

Magistratum gerens audi & iuste & iniuste.

Multæ manus onus levius reddunt.

Maritis ad quædam uxorum errata connivendum.

Mentimur multa cantores.

Mendacem memorem esse oportet.

Mendacem locutus semper in anes.

Mentis difficultas pars in aggrediendo negotio sita
est.

Malis cum malo colliquefcit voluptas.

Magna inter molles concordia.

Mores hominum regioni respondent.

Malum malo non tollitur.

Mala patientia tollitur.

Magis valent consilia natu grandium.

Mature fies senex, si diu velis esse senex.

Mala ferunt non tolerant.

Mala ultro adiunt vel advocata.

Multo facilius fertur malum, quod nobis est cura o-
mnibus, aut cum multis communi.

Magis dolent incommoda, quibus ipsi dedimus occa-
nem.

Multum refert sic vel sic à juventute afflueret.

Mors est ultima linea rerum.

Mulieris dos est pudicitia.

Malorum felicitas non est diuturna.

Majora viribus ne tenta.

Mulierem ornat silentium.

Mendici pera non implentur.

Mortalibus nihil tutum est.

Male partum, male disperit.

Mutuis officiis constat amicitia.

Mors omnia teruit.

Manifestis non est repugnandum.

Mansuetudine placentur animi hominum.

Multum merum paucis cogit sapere.

Mortalium nemo est felix.

Multum refert, quo animo quid donatur.

M dum indies gliscens fit inmedicabile.

Moderatur aliis ipse balcanibus scarens.

Memoria thesaurus animi.

Mortalia omnia mutationes multas habent.

Magnæ res discordia pericunt, concordia valent.

Multa audere multis potest facit.

Mendacium odit omnis sapiens & bonus.

Multa mala adire transiuntur orium.

Multa cura animo imperi inest.

Male nectit de invoverante in caria est.

Mortalia omnia mutationes multas habent.

Malum non alio malo, sed bono pellitur.

Mors miserabilem morte mirandam.

Mala acerbiora est vitare, quam audere.

Mali sunt hostes decorum.

Non vult deus cuncta Deo,
 Natura appetit sibi finem.
 Natura nihil sollicitum amittit
 Nihil nostrum est, quod a se legitur perire.
 Nulla discordia, ubi idem est amicus.
 Ne contumertium habeas cum improbis,
 Ne mendacem sermonem proculeris.
 Ne quid facias præter jus & æquum.
 Ne fueris sollicitus in diem crastinum.
 Ne curis tuum ipsius animum excuties.
 Ne vulgi sequaris cretorem.
 Nullum gratum superis, quod non purum, purgatumque
 sit.
 Nemo recte dominum agit, qui non ante nuntium
 gesserit.
 Nihil est amicitia divitiis.
 Nemo tibi potest nocere.
 Ne moveris malum bene conditum.
 Non est adversus cadaveris morsum remediū.
 Nihil turpius quam cum lamula in bellum proire.
 Nil assuetudine majus.
 Nihil pestilentius malo consultore.
 Nullus mortalium absolute bonus est.
 Natura pauci contenta est.
 Non refert-quam diu vixeris, sed quam bene.
 Nullum nobis natura patriam dedit.
 Nonquam tuta fides.
 Nihil est fragius tenuiore.
 Nemo non sevit sine commoto.
 Nemo est hominum, in quo non aliquid esse inest.
 Non est beneficium quod in quæstibus matetur.
 Non placei quem sevit ex laudibus.

Nusquam quiete vivere licet.

Novi paucos securos quies.

Non est cessandum unquam in hac vita.

Naturæ necessitas exiguo placatur.

Nihil efficax simpliciter veritate.

Negociosa res est litigare.

Nemo sibi nascitur.

Nemo nascitur ocis.

Neutiquam in alio culpandum est, quod ipse prius ad miseris.

Non parum lucri facit, qui damnum effugit.

Nulla voluptas tanta est, quæ non assidue sit satietati perniciosa.

Nemo est, qui nihil diligenter & habere sit consecutus.

Nam habueris pecuniam, non nobilitatem, non scientiam, aut virtus proderit.

Nusquam gentium delicta sunt oprobriora et quæ domi.

Nulla virtus tam laudata est, quam non vituperatorem inveniat.

Nihil vulgatum est, quam fallidire propriam fortunam & splendidiorem cupere.

Nemo tam dives habere se videtur, crassiusque potest sibi pulchrum.

Nemo laudatur nisi seipso.

Non est humanum, ut semper exactam præstet diligenciam.

Nullum regnum potest consistere, si universis dominis secum pugnet.

Non erit locus gaudii, qui resoluatur esse locus doloris.

Non erit celsius gaudium, quam inani regni pariter esse laboris.

Nihil tam non deesse, quam iniquitatem vel honoris ex-lubare, vel operum letum.

Nulla est expirior pellis, quam domesticus & fucatus
canis.

Nihil est quod tentando vestigandoq, summi ingenius
aliquando non inprobecat.

Non peccat in re cuius est quis nescius.

Necessitati cuncta mox inserviunt.

Necessitas terius caret.

Necessitas frangit ferrum.

Ne discet turpitudinem, neu admiseris.

Nemo unus usquam vivit ex sententia.

Nocet temeritas multum moralibus.

Non consule improbos, magis vero bonis.

Non foeminam aurum exornat, sed boni mores.

Ne foemine vitam tuam commiseris.

Natura non dedit imperare foeminis.

Nil præter id quod gliscit, novit foemina.

Nunquam ex malo patre bonus filius.

Non suscipiendum negotium temere.

Natura non fuit præter se foeminam.

Natura in hoc finxit foeminam, non ut imperet, sed ut
pareat.

Nolim ministrum, qui sit hero doctior.

Noli misero insultare, fors enim mis est.

Nemo unus agit omnino vitam prospere.

Nihil est ab omni parte beatum.

Nocet voluptas multum intempestivior.

Ne quenquam punito, rem nisi expenderis.

Nemo futuris recte consultaverit.

Nil peius dolore in rebus mortalium.

Nullam invidiam est alterum gravius malum.

Noli peregrinos videns fugere inopes.

Nullum inter pauperum molem acerbius.

Ne cuncta semper oro credas omnibus.

Nunquam repente vir bonus dicitur esse.
Ne studeas male facere confusus opibus tuis.
Nihil est tam grave, quam paupertas.
Ne festina ditescere, ne pauper fias statim.
Naturam iniquitas morum plane inficit.
Nihil virum cave unquam amicum fecerit.
Nil preciosius fuerit silentio.
Nihil potest in vita firmum viderier.
Non consilium agit, at fors res mortalium.
Nullus emptor difficilis bonum edit obsonium.
Ne majora viribus suscipias.
Nil sanitate est in vita præstantius.
Nemo unus est, qui sese haud quaquam diligit.
Nulla est amicorum melior possessio.
Ne temne amicum infelicem ira percitus.
Nemo ulli major amicus, quam quisque est sibi.
Non convenit sapiens omni negotio.
Ne quicquam agas temere, est conducibile undique.
Natura largitur cuncta, & eadem accipit.
Natura disciplinis est longe præstantior.
Non officit bonis convicium moribus.
Nihil est rerum omnium, quod arte industriaque non
efficiatur.
Non vigent artes, ubi nulla sunt artibus constituta præ-
Nihil famæ levius. (ma)
Nemo est tam malus, qui non velit salvam famam sua.
Non suscipiendum negotium temere.
Nemo sic diligenter aliena ut sequeatur negotia.
Negotium feritur ex negotio.
Nihil est calanitosius homine.
Nihil vulgarius quam fallere homines.
Nullum animal nulla mens difficilior cognitur, quam
homo.

Nihil dulcius amico monitu e
Nihil possidenti nemo amicus ne parens quidem.
Nihil est quod amore effici non possit.
Nullus dormiens est alicujus rei.
Nihil est in rebus humanis stabile.
Non vivendum ut edas, sed edendum ut vivas,
Nihil est absurdius divite avaro.
Nota morum & index tempus est mortalibus.
Nihil mali est, quod non secum afferat ætas longe.
Nulla vitæ ætas præceptis carere debet.
Non ætate, verum ingenio adipiscitur sapientia.
Necessitati nihil repugnat.
Nihil non producit ad exitum industria & pertinax
studium.
Nihil tam recte, tam bene dicitur, quod non possit
malum ingenium calumniari.
Nullum est ingenium tam ferum, quod non aliqua ra-
tione queat expugnari.
Non proderit tibi ingenua felicitas, nisi exercueris.
Nihil est tam parvum libidinoso.
Non facile senem deducueris vitia, quæ puer umbiberis.
Non est facile senibus & experientia doctis imponere.
Nullum imperium in terris justius est quam patris.
Nihil averfatur extrema fames ac necessitas.
Non omne lucrum est homini utile.
Nescis quid asper utile numus habet.
Ne conare quod fieri non potest.
Non est beatus, esse qui se nesciat.
Non docet principem solidam dormire noctem.
Non est in precibus apud inexorabilem.
Nemo est, cui sui mala non videantur vel optima.
Negatur esse felix, qui suam non norit felicitatem.

Non expectant alienum premium, quæ velle sunt
præclara.
Nocet, non iuvat, qui largitur noxia.
Non adeit hilaritas, cum deest vinum.
Nunquam effices, ut recte ingrediantur cancri.
Nihil est tam durum, quod non emolliat assiduitas.
Nihil tam arduum, quod non efficiat assiduitas.
Negligentia semper comitem habet infelicitatem.
Non semper erit æstus.
Nulli tacuisse nocet, nocet esse locutum.
Non est ejusdem de multa oportuna dicere.
Nihil odiosius, quam quod semper idem est.
Nulla satietas rerum honestarum.
Nihil tam egregium, quod idem diu placere possit.
Nihil difficilius, quam bene imperare.
Nihil modestius, quam male imperare.
Non abest les, si adest uxor.
Nihil dissociabile firmum est.
Non refert quid de te alii sentiant, quid tu.
Nemo doctus spernendus est.
Naturæ summi præcipere difficile est.
Naturæ subtilia repugnare.
Nullus est irritatus, qui non in aliqua re desipiat.
Naturæ rerum humana arte non vincitur.
Naturæ, ad quod lyra venire non potest, demum illi
animus est.
Non omni die bene esse potest, sed ubi bene, atque alio
male.
Nunc placet de clero nunc Juppiter celare fulget.
Non semper eadem illius veniunt, si nunc hauriunt ali.
Nihil in expertum animus.
Non est iniqua pars quod prius fecerit.

Non potest fieri, ut non succedat aliquando multa ten-
tibus solam velis aliam fore manum esse. (tantum)
Nihil unum necessarium, atque bonarum legum obser-
vantia.

Nonnumquam clariora sunt potius eliciuntur.
Nulla ætas est præpropere ad discendum.
Neglectis urens sibi unusquisque agris.
Nihil recte faciunt ministri, nisi adlic herus.
Nunquam rectum tortile lignum.
Non interpellandus est famelicus.
Non omnia eveniant, quæ animo statueris.
Ne Juppiter quidem citotibus placeat.
Ne in qualemvis munus liberant.
Non cogendus amicus.
Nulli futurus est amicus, qui nihil viciorum in amico
ferre potest.
Non sunt amici, qui dequant procul.
Ne malum in meliorem revocet.

O

Omne similium bonis in rebus est sugendum.
Occasiones fugenda.
Oratio est cibus animi.
Oculis magis habenda fides quam auribus.
Ob feminas agunt multi infelicitate.
Opibus docet præferre mores in nuptiis.
Orem fert deus, si iusta gesseris.
O quam cruciat comes voluptatis dolor.
Oculis pure est multo preciosior.
Oculis se avulsis tyrannides.
Quodlibet datur pulchrum, hoc pauper potest.
Quodam vires qui non erant fecit.
Oratione nihil est efficacius.
Oratio erantur in potest unice.

C A

Omne

Omnis benignos reddat eandem.
Odi odientem, & amicum amando vincito.
Opes amicos conciliant mortalibus.
Odit sapiens vir & frangi mentaciū.
Optime cogitata sæpe pessime cadunt.
Odi pauperem diviti donantem.
Omnium ætatum certus est terminus.
Omnia fert ætas.
Oportet senescentem semper aliquid addiscere.
Omne tempus Clodios, non omne Catheros fert.
Odi pecunie avaros.
Omnes homines malo sunt subiecti.
Omnia si perdas, famam servare memento.
Oculus domini multum prodest in rebus omnibus ge-
rendis.
Omnia adfunt bona, quem penes est virtus.
Omnia habere nemo potest.
Operosa res est, imperare liberis.
Omnia scientia repugnare natura, vel parum, vel prope-
lus nihil valere jubatur.
Optimum quæ natura honesta sunt nulla est satietas.
Optima quæque difficiles habent aditus.
Opulenti et comæ est fastus, supercilium.
Ornamento est principi contumelia populi.
Omnia quæ ventum sunt in incertum jacent.
Omnes res suo tempore.
Omnes ad discenda corpora sumus valde doctiles.
Opes caloriter debemus.
Omne principum grave.
Omnibus hominibus sapit.
Optimum aliena infamia fuit.
Oculus periculis imminet.
Odiū obsequio lenit.

Omnia suo tempore peragenda.
Omnes res facile mutantur.
Ordo in omnibus est servandus.
Oculus domini saginat æquum.
Opes optimæ sunt, si rectè utaris, pessimæ, si secus.
Omnis malitiæ radix amor sui.
Omnis homo incertus est mortis suæ.
Ocium multa docet vicia.
Optima quæque mortalium fugacissima sunt.
O fortunatos, numium bona si sua norint.
Omnia est dulcissimum accipere.
Omnia bonus viros decet.
Omnes sibi melius esse malunt, quam alteri.
Odi puerulos precoci sapientia.
Oscitante uno, deinde oscitat & alter.
Omnia bona pace constant.
Omnia junguntur pace & amicitia.
Omnes socrus inuicæ sunt nuribus, & nurus socribus.
Ocium est sentina omnium malorum.
Ocium est ingenii rubigo.
Optare vanum est, quod haberi nequit, nocuitq; habitum.
Occasio facit furem.
Omnis res properando parit errorem.
Omne malum nascens facile opprimitur.
Omne supervacuum pleno de pectore manat.
Omnia fert ætas, animum quoq;.
Omnes trahimur amore gloriæ.
Omnis belli fructus arrogantia & blasphemia.
Omnes deteriores sumus licentia.
Optimum obsoletum labor senectutis.
Omnia iura quantumvis pusilla longissima videtur.
Optimum non nasci.

Opes ut pulchra hominibus ingens omnia gerant.
Omniumque deos locum in iuniorum.
Credidit et turpari iuniorum consilium.
Oculis Mafici nulli est respectus.
Optimum est si quis tempus spectaverit optima.
Oculi faciem est simulachrum.
Omnium fortunarum maxime sunt suspensio.
Oculi autem sunt fideles.
Omnium rerum extremum est mors.
Omnia orta occidunt, et sancta senescunt.
Oportet ut sit mens sana in corpore sano.
Opes arte parantur.
Omnium iucundum omnibus.
Offensum autem vanda, aut nutrienda est.
Optimum quidque, rati sumus.
Oportet strenuus su, non verbis solum.
Omnia sunt sequi, praesentis fortuna.
Omnibus recto sapientibus est fortuna.
Oportet id quod adest boni consulere.

P.

Pudor mendacis iuribus.
Paupertas letitia est.
Paupertas amicitia spallat.
Paupertas exorat artes.
Paupertas sapientiam furta est.
Pulchra deus est pecunia.
Pecunie obediunt omnes.
Pecunie numquam nil ligatur.
Propem, amant sunt senes.
Patrem sequitur sua proles.
Penitentia facit et difficilis continua.
Paupertas contemptum est in gentibus reddere.
Paupertas mors est sine strepitu.

Pauperum sententiae sunt timu.
Pace concordia, & equum bonum gratius.
Patienter ferendi quae magis non possunt. (xix.)
Patipertat nec illos amicos habet, quos non ira conjun-
Patrum mores non sunt argueret, sed ferenda.
Praestantia res sunt lenium sententiae.
Praecoxia ingenia cito deficiunt.
Pravum ingenium institutione ad bonam frugem po-
test demutari.
Per grave onus est senectus mortalibus.
Pauci in rebus secundis moderati sunt.
Pessimus autem ferunt, quos lenius ira
Parva sunt foris arma, nisi est consilium domi.
Post mala prudentior.
Parvi dicitur probitas.
Paupertas ingeniosa est.
Patria sua cuique jucundissima est.
Plurimum malorum causa est lingua.
Placuum calidius venit.
Post factum plerumque magis sapimus.
Publica concordia iubilatio.
Pecunia impetrat omnia.
Praeceptum consilium inauspicatum.
Pruriunt cornua arietibus bene pastis.
Patria nihil dulcius.
Proclara rara omnia.
Pauca valent egentium sententiae.
Per spem & labore crescunt res.
Proceris est multa dissimulare.
Pessimus sunt consilio res in cupido.
Praestantissimum esse, quam in terribilem.
Plurimum hanc cognoscenda, sed optima remittenda.
Piscator suo malo doctus, cavet in posterum.

Præcepta multorum malorum inventor,
Pueri a vicis arcenti, dum a thuro tenera est ætas.
Pharmaca nascenti sunt ad libenda malo.
Pulchritudo corporis fragile bonum est.
Patere legem quam ipse tuleris.
Protinus apparet, quæ plantæ & frugiferae sint.
Parva scintilla contempta maximum excita vitæ incertu-
dum.
Per pauci sunt, quibus contingit simul felices esse, & sa-
pere.
Præstantissimarum rerum summa raritas est.
Prudentis est, nihil temere agere.
Pares cum paribus facile congregantur.
Proba merx facile emptorem repperit.
Præterita reprehendi possunt, corrigi non possunt.
Plures vincuntur æqualitate, quam dantia.
Pauci in rebus secundis moderati sunt.
Plane dies mores probat mortalium.
Peccare de novo haud prudentis est viri.
Post munus licet continescit gratia.
Prudentis & consulta sunt prudentia.
Profecto res est sacra consultare.
Præsens mulier calamitas est undique.
Puella non doctrix erit modestior.
Pulchrum est modum cuiusque scire temporis.
Præstat mori, quam secundam vitam vivere.
Pœnas nemo evadet mortalium.
Placidis dictis dolor recte curabitur.
Ponere modum iræ & voluptati, bonum est.
Prolem creasse, amoris archum est vinculum.
Præstat egere, quam excedere ditescere.
Præstat tacere, quam loqui insecutia.
Pergratum est honore, vix inutabilem.

Periculo altero ipse evasi cunctior.
Præcox in gremio sanpluribus est odiosum.
Producere in lucem verum dies solet.
Pluris est oculatus testis unus, quam auri decem.
Probus est, quem non pœneret quam probus sit.
Pudere neminem oportet, ubi comedendum est.
Plus necit lingua quam gladius.
Perturbato cordi nihil est jucundum.
Pinguis venter non gignit sensum tenuem.
Patriæ fumus igni alieno luculentior.
Patriæ fumus luculentior hominu videtur, quam ignis
alibi.
Plus audet quisq; domi, quam foris.
Pluribus unus resistere ac sufficere non potest.
Plerisque fuit sua taciturnitas commodo.
Permagni refert, quibus cum victites.
Pax hominibus maximum est bonum.
Plus vident oculi, quam vocalis.
Probis ab amicis factis promanant proba.
Plus perit & plerumq; in doctria.
Præstat quisq; aliquo signo, cujuscumq; sit meritis.
Protinus apparet, quæ plantæ frugiferæ futura.
Principium dimidium totius.
Præstat uno malo obnoxium esse, quam duobus.
Patria est homini, ubicunque feliciter agit.
Placidos ac silentes homines fugio.
Parum fidei mulieris est.
Pauper est, non qui parum habet, sed qui plus cupit.
Pecunia nihil non expulsiatur.
Per difficile est, bonum esse.
Patena terit omnia virtus.
Perit omne tempus, quod studiis non impartitur.
Pecunia supervacua nec negata afferunt.

Pulcherrimum ceppis fragile bonum est.
I. u. o. sita morum cuncta virtutum radices facit.
Præterita in curam nostram cadunt.
Pacis non mentulce.
Parentum injuriæ ferende.
Pax vel injusta utilior, quam iustissimum bellum.
Pecuniam contemnere magnanimum est.
Pertinacia elati animi comes.
Pertinacia vel in minimis rebus comprehenditur.
Procastinatio odiosa.
Præcipua eruditio est velle discere.
Portus penuriæ est hominibus ars.
Perversæ sodalitates malum fructum ferunt.
Pudore amictus omnis virginit.
Præterita compellunt nos futurorum rationem habere.
Pulchrum est, injurias in gratiam commutare.
Præsta mutare consilium in melius, quam ut male in-
stitutis pergere.
Principium favor necessarius.

Q.

Qua mensura metimur, illa sumetietur vobis.
Qualis vir, talis oratio.
Qualis princeps, talis populus.
Quid non cupit avari.
Quisque suo malis blanditur.
Qui nocent, docent.
Quotidam stulte factorum præsumunt.
Qui veritantur cetera solum, quam qui audiuntur.
Quod quisq; velignetur, vix optari potest oblitus.
Qui amant, semper utitur quod amant habent inveni-
tum amicum.
Quod alii videri vult, ipse nescire.

Qui

Quid dices, si quis fides nullo diligere videtur.

Quidam veniunt quernvis fecerunt, divites facti dispi-
ciunt vulgare.

Quicquid rectum vel bonarum vel malarum geritur
in rei gloria, ad pecuniarum gratia fit.

Quicquid præter se evenit, ad deputato esse in lucro.

Qui augtant roborem, optant dies testos.

Quicumq; reculabit laborem, non feret fructum.

Quid de puoquo viro, & cui dicas, sepe videto.

Quis que suo tempore moritur.

Quæ præclara sumuntur coniungunt nisi magno negotio.

Quod tandem non efficiunt benequa

Qui numum properat, serius absoluit.

Qui nescit dissimulare, nescit imperare.

Quævis terra patria.

Quod satis est cui contigit, nihil amplius optet.

Qui alterum incusat probri, ipsum se rueri oportet.

Qui nescit, regit.

Quod palam ostendit, vas argentum est, cinas.

Quæ nucenucleum vult, frangat nucem.

Quid datur & divi felici optatus hora?

Qui se peccare nescit, corrigi non vult.

Qui tu pius arrogante imperit?

Qui medium cursum tenet, incolumis est.

Quid optabilius, quàm ab eo laudari, quem nemo non
laudat.

Quæ bona sunt dona & dato, utq; suscipi.

Quam mox cecidit fortuna feliciter.

Quam est, per se aut, bene vixit ad suum natus.

Quam multum bonum bonum bonum bonum bonum.

Quam multum malum malum nonnumquam est oculi.

Quæ non me sum pulchra, ea pulchra videntur a-
nima.

Quot homines, tot sententiae.

Quantum habebis, tantum eris.

Quod est natura insitum, nullo corriges negotio.

Quicquid advigilat ad id, quod expetit.

Qui nuntium festinant, rem edunt imperfectam.

Quo semper idem statū perpetuique habitus parit satietatem.

Quae sunt egregia, bis ac ter recte repeti possunt.

Qui in miseriam devenerint fere melioribus & felicioribus invideant.

Qualis percontatio, talis responsio.

Quod difficilius, hoc praeclarius.

Qui beneficium collocat in ingratum, perdit operam.

Qui semel scurra, nusquam pater familias.

Quicquid nativum est, id non facile mutatur.

Qui simul duplex capiat commodum, utroque frustratur.

Quod fatis decretum est, id nemini licet evitare.

Quod factum est, infectum fieri non potest.

Quod damnaturus sis in aliis, in te ne admiseris.

Qui non est hodie, cras erit vel maximus.

Quae dolent, esse molestum est contingere.

Qui se pecuniae studio avertit, nulli commodum est dam vivere.

Quod in manibus haberi, id est in lingua haberi.

Quod tibi dixerint, exequitur alibi.

Quae supra nos, nihil ad nos.

Qui bene valere, melius in vita nihil.

Qui iam quicquid novit artem, in hac se exerceat.

Quicquid jubet amor, non est resistere tutum.

Qui bene facit, non qui regnat, rex est.

Quae est maxima aegestas? avaritia.

Quae va vita iucunda, si virtus accesserit.

Qui sibi prodesse nequit, nequitquam sapit.
Quoquaque ingeniosior, hoc nocet laboriosus.
Qui de se prædicat arrogantius, malos habet vicinos.
Quod bene dicitur, noni nocet bis dicere.
Quamdiu animus est, spes est.
Quid salvi est mulieri, anulla pudicitia?
Qui cherus vult esse multis, multis inserviat necesse
est,

R.

Rem peractam stultus intelligit.
Res sacra est consultatio.
Raro sunt vivaces egregio ingenio præditi.
Rebus maxime prosperis metuenda diversa fortuna.
Ratione sana iram subito diviceris.
Rhamnusiæ repugnare & deo, grave est.
Rerum indigus, habentibus non lavide.
Res non potest consistere, cum quaesturi superat sum-
Res in initio pusilla crescet in majus. (ptus.
Res factu ardua, tamen assidua industria pervincatur
Raro ulla calamitas sola venit.
Rerum irrecoverabilium summa felicitas est oblivio.
Re præterita omnes sapimus.
Raro absq; damno proxumorum ædificatur.
Rei non bonæ consuetudo pessima est.
Res humanæ natura proclives sunt ad corruptelam.
Res publica virum docet.
Rerum humanarum vices tristiumq; lætorumq; mix-
tura.
Resecanda est injuria, non retalianda.
Res mala est multa concupiscere.
Ratio degenerat sine exercitio.
Res nulla consilio nocentior malo.
Ratione nihil est in homine divinius.

Res verbo interitum deterior sit.
Recta institutio est baculus vite.
Raro ulla calamitas sola.
Rubor est virtutis color.
Res dicenda omissis conviciis.
Rex magnus est, quisquis se bene rexit.
S.

Solutum est in mulieris amicus compatiens.
Semper inops, quicumq; cupit.
Senectuti, fors est nemini & quies.
Secundæ res incautos demerant & perdunt.
Sæpe etiam sub palliolo sordido sapientia.
Sponde noxa pressa est,
Studia mentem inducant.
Sæpe de levissimis causis existit ira.
Sapientia ætatem condimentum est.
Sapientia ætatem gubernat & producit.
Sapientie fingit fortunam sibi.
Sine penus volare haud facile est.
Supplex mulieris est clarus clamor.
Simul flere, sorbereq; haud facile factu est.
Sæpe summa ingenia in oculo preces.
Sibi quisq; pessimus est negotior.
Sua cuiq; nimium placeant.
Senex vivat moribus inter vivos.
Si eris discendi cupis, multa discet.
Suum quisq; thorum ratione probat.
Sapientum in edocandis ceteris animis.
Sapientia est, à vero sapiente discere.
Summa cura lingua regi debet.
Sua cura homini est certior possessio.
Sed natura vires, nunquam ei pauper.
Sori ordi, vixit.

Multa sunt, qui corrigi nolunt.
Senesco semper multa addiscens.
saepe prava magis quam bona consilia prospere eveniunt.
Superanda omnis fortuna ferendo est.
Soli miseri carent invidia.
Summa potestas summam requirit integritatem.
Subtile pectus venter obesus non parit.
Si non potes quod vis, id velis quod possis.
Silentium ubiq; tutum est.
Senex homo est molestus cœtui juvenum.
Senectus est molestum omnis mortalibus.
Spe plurima miser solum servabitur.
Suspicio res vere gravis est mortalibus.
Sermone qualitas viri cognoscitur.
Si langueat mens, is sermone curabitur.
Sapiat minus necesse est omnis ebrius.
Salutis index est morum dexteritas.
Se nosse ubiq; confert & plurimum.
Scientia est veræ virtutis præmium.
Sunt plurimo omnibus honori literæ.
Sapiens in se omnem habet & fert substantiam.
Sapientia non est res ulla dignior.
Sapientum consuetudine & ipse sapiens.
Studia vana sunt, ni adsit mens ipsa.
Semper malorum vita consuetudinem.
Silendo multis responderetur aptius.
Sequitur facile tempestatem serenitas.
Sanitate nil est in vita præstantius.
Sapientis est, pariter etiam fortiter.
Secreta animi tuatus nunquam perditio.
Sint veri amici pauci, mentis plurimi.
Studio & labore honesta vita provenit.

Sapientem odi, qui non sibi sapiens est.
Solus sapiens dives est.
Sapienti turpe est dicere, non putaram.
Scientiæ amor nobis innatus.
Senectutis apex autohottitas est.
Servitus omnis misera.
Somnus mortis imago.
Stulticia nihil miserius.
Stultorum plena sunt omnia.
Suar quæq; sententiæ pœnitet.
Suam quisq; conditionem miserrimam putat.
Suavius est præteritorum malorum memoria.
Suos quisq; debet tueri.
Suo quisq; studio maxime ducitur.
Superbi difficile corriguntur.
Si pusillū pusillo frequenter apponas, acervus oritur.
Sua quemq; alit ars.
Suo quisq; tempore moritur.
Suus cuiq; notus est animus.
Sua cuiq; sponsa videtur pulcherrima.
Si quid boni contigerit, plus in commodi maliq; adest.
Stultum est sollicitudine nihil profutura discutiari.
Semper malis invisa fuit egregia virtus.
Senes multa experti melius dijudicant.
Senex multa quæ non vult videt.
Senectute ociosa nihil juvandum.
Satis cupidum nunquam satiat.
Sæpe consilio delinquis est eve, ioc.
Semper discendum quam diu vivimus.
Sibi unusquisq; pessimus magister est.
Si dixeris quævis, quæ non vis audies.
Sæpe mali malefacta viri populus luit omnis.
Suo ipsius quoque capite

Stultus perinde atq; luna immutatur.
Sapiens solis exemplo sui semper est similis.
Stulta stulti oratio.
Somnus morti simillimus.
Sapientis proprium est, nihil cuius pœnitere possit, facere.
Satius est habere paululum tuto, quàm multum cum periculo.
Sæpe vincas patientia, quæ non viceris impetu:
Sola pecunia possunt expugnari alioquin invicta.
Spes alunt exules.
Spes servat afflictos.
Spem precio emere stultum est.
Sermo apertus est optimus.
Sermo character animi est.
Satius est ab amico corrigi, quàm ab inimico blandiri.
Sibi quisq; placet.
Suum cuiq; pulchrum.
Suus rex reginæ placet.
Suus cuiq; uxori maritus.
Suus cuiq; crepitus bene olet.
Stultum est, in alterum dicere, quod in te possit retorqueri.
Suus cuiq; mos est.
Satietas ferocitatem parit.
Sera in fundo parsimonia.
Sero medicina paratur.
Satius est initius mederi, quàm fini.
Solitaria manus invalida pugna est.
Sine victore amico insuavis vita est.
Stillicidium perpetuum saxum excavat.
Sæpe etiam holitor valde opportuna locutus.
Sublata lucerna nihil interest intrer mulieres.

Silentii tutum premium.
Silendo nemo peccat, loquendo perſæpe.
Sumuntur à conſervantibus mores.
Si juxta claudum habites, ſubclaudicare diſces.
Summum Juſ ſumma malitia eſt.
Satius eſt ceſſare, quam nihil agere.
Spernumus in commune omnes præſentia.
Se vicil damnat viciuſ qui laudibus effert.
Semper feriæ inertibus.
Sapienſis haud eſt bis in eodem labier.
Stupidi eſt hominis, in malum gaſtatû iterû incidere.
Semper expetenda fortuna, & omnis tentanda occaſio.
Sine Cœtere & Bacho friget Venus.
Stulticia eſt, venatum ducere invitos canes.
Suæ quenq; ſorris pœnitet, aliena miratur.
Sine ut eo pacto tecum agatur, quo cum aliſ egeris.
Sepientiæ reconditæ, & theſauri abſconditi nulla eſt
utilitas.
Sine ope divina nihil valemus.
Suaviſſima hæc eſt vita. ſi ſapias nihil.
Singulæ virtuteſ magno ſudore parandæ.
Semper ſimilem ducit deus ad ſimilem.
Sequitur ver hyemem.
Stultus ſtulta loquitur,
Sunt pauci, quibus idem & virtus ſuppetit & res.
Sapiens ſua bona ſecum fert.
Sapiens opes ſecum habet ſuæ.
Semper enitendum ad optima, quanquam ſint ardua
& difficilia.
Scire uti paupertate, maxima felicitas.
Sæpe numero peſſima pro optimis amplectantur.
Sanitate nihil eſt in vitâ melius.
Sanitas & mens duo ſunt vitæ bona.

Sine viciis nemo valet vir.
Sapiens semper his similes est.
Sæpe nocuit dissimulare paratis.
Servire multis, fortis est miserrimæ.
Semper metuit nimium præsumptiva mali mens.
Sermo modetur tristitiæ.
Senes facile jejunium tollerant.
Sapientia nimia non est sapientia. (rium.
Sub cuius potestate sumus, eorum est ferendum impe-
Satiùs est tacer, quam tacenda proloqui.
Silentio nihil est utilius.
Sapere & dicere volunt coniungi.
Sei a nimio est post belli cladem deliberatio.
Summi viri negligunt minutula quæpiam.
Sæpe consilio dissimilis est eventus.
Spes hominem ne in morte quidem relinquit.
Spectandus semper est finis, & reus exitus.
Satiùs est recitare, quam currere male.
Stultum est dicere, non putaram.
Sacra querelam res est consilium.
Sola mors fatetur, quæ tula sint hominum corpuscula.

T.

Tristitia & severitas in omni re absit.
Tempus nullum est infructuose transeundum.
Tempus breve est.
Talia dicentur tibi, qualia dixeris ipse.
Tum judicant homines, ubi jam pœnitet.
Temperari serviendum est viro sapienti.
Talis hominibus est oratio, qualis vita.
Turpe lucrum ad turpem infortuni.
Tempus vincit omnia.
Tempore fiunt omnia.
Tempus ad lucem ducit veritatem.

Tempus omnia revelat.
Temporis fuga finis comparatur,
Tempus omnia secum trahit.
Tollit animos opulentia,
Tanti quisq; habetur, quantum habet,
Tanti quisq; fit, quantum possidet.
Tolleranda fata numinum.
Tu recte vivis, si curas esse quod audis,
Talis quisq; fit, qualis haberi velit.
Tempus dolorem lenit,
Tuapte suppellectile te merito,
Temulentus dormiens non est excitandus.
Turpissima est jactura, quæ per negligentiam fit,
Temeritas iusticiam complures dissolvit.
Tenuis est robur humanum.
Tarditas in rebus gerendis odiosa,
Temeritas a magnitudine animi aliena.
Tempus minuit dolorem.
Te laudibus nolim studeas extollere.
Tuo malo a nullo sumatur ultio,
Tempus feret de vita olim iudicium.
Tristitia vitæ cognata est mortalium.
Temerat malignus rethor leges optimas,
Tolerasse strenuus quæ ascidunt, viri est.
Tenuiter bene vivere melius est, quam splendide male,
Talis quisq; fit, cum quilibet eum familiaritatem
Talis quisq; evadit, qualibet eum conversatur.

V.

Unde habens querit nemo, sed oportet habere.
Verecundia bonum in adolescente signum.
Verecundia malis conatibus obstat.
Vetus imperiosa corporis pars.
Vinum immodicum malorum causa.

Uxori non timere credendum.
Utcunq; res sit, ita animum habet sapiens.
Vi regi imperia non possunt.
Violentia odium parit, odium dissensiones.
Vis consilii' expers,
Vis sine consilio nihil prodest.
Vestitus mediocritas optima.
Ubi quisq; thesaurum habet, ibi habet & cor,
Vita nobis e st incerta.
Ut tua fuerit oratio, ita tibi respondebitur.
Unusquisq; est faber suæ fortunæ.
Vinum est mors memoriæ.
Vinum est terræ sanguis,
Vinum est incentivum libidinis.
Vinum impellit senem etiam nolentem ad saltandum.
Viuo vendibili suspensa hædera nihil opus.
Vini potus disertos facit, & ingenium excitat.
Vinum & mulieres sapientem dementant.
Vinum caret clavo,
Voluntas & labor procreant artes.
Variata & mutabile semper fœmina.
Uxor quæ pudicitiam amisit, omnia simul perdidit.
Virtutis laus in actione consistit.
Uxoris viciū aut tollendum est, aut ferendum.
Uxorū vicia post nuptias discimus.
Viri candida cutē non sunt multum strenui.
Voluptates dum blandiuntur necant.
Voluptas impedit consilium & lumē animi extinguit.
Voluptate homines capiuntur, ut hamo pisces.
Ventre pleno melior consultatio.
Venter auribus caret:
Venter non habet aures.
Verus amor nullum novit habere modum.

Vulgus amicitia utilitate probat.
Unicum confugium in ergentate est ars.
Verum loqui, qui juris est sui, potest.
Virtus viris dat arma multo maxima.
Virtus est penis sola ipsa modestia.
Vitam vocabis, quæ parta est vita optima.
Victu indigens non recte vita dicitur.
Vacuam malis, vitam invenire non licet.
Vires labant ætate, cunctaq; occidunt.
Vir unus haud videt omnia.
Venerans parentes felicem te credito.
Vivax eris senes parentes confovens.
Vivere non licet fidem in mulieribus.
Uxor ferat commune: non optem quam feliges.
Verena gestat aspidis non a realina.
Vana gloria nil puto ærumposius.
Unam esse cladem communem puta omnium.
Vir optumus vere nunquam est procolia.
Vitam cupis, ne morte digna gesseris.
Victum para undecunq; at non ex crimine.
Urgentur ad pœnas scelerati numine.
Verbis mediam repellere haud potes.
Vulgo sua ratio ipsa est doctrinae locus.
Viri improbi haud emulorum viscera.
Viri optimi improbi habentur pessimi.
Vanæ lingue adversæ summum & calamitas.
Viciis itudo ingens rerum est mortalium.
Varia admodum fortuna, eademque instabilis est.
Vitæ bona sunt, valere & mente & corpore.
Virorum amici sunt procul infeliciū.
Unicuiq; dedit viciū natura creato.
Ubi intenderis, ingenium valet. (protruditur.
Vix feliciter cedit, ad quod quis reluctante ingenio

Unusquisq; seipsum laudat.
Uni si qua placet culta puella, sat est.
Veritas sæpe laborat, nunquam opprimitur.
Ubi quis dolet, ibidem & manum habet.
Vicinitas & prosperitas invidiæ sunt parentes.
Vivere si recte nescis, decede peritis.
Vinum calcar præbet ingenio.
Ut quisq; firme rem suam accurat, si ei procedit.
Viden ægestas quid negotii dat homini?
Vera virtus non eget alienis preconis.
Velle suum cuiq; est, nec voto vivitur uno.
Vir unus nihil infigne præstitit.
Victa assiduitate fiunt quælibet negocia.
Usq; adeo nihil improbius muliereq; pejus.
Vivere nostrum, est militare.
Vita hominis militia est super terram.
Usu vitæ multaq; rerū experientia paratur prudentia.
Ut cuiq; homini res parata est, fieri amici sunt.
Ubi non est pudor, ibi equat impudentia.
Ubi non est fides iusticia locum non habet.
Verecundia inutilis viro egenti.
Ubi timor, ibi & pudor.
Vita humana similis est alearum ludo.
Vita hominum perinde est quasi cum ludas tesseris.
Vita mortalium brevis.
Ut sementem feceris, ita & metes.
Vocatus, non vocatus Deus aderit.
Utere illorum opera, qui ex animo faciunt.
Ubi amici, ibi opes.
Viri infortunati procul amici.
Vicius invidet vicino.
Unumquemq; decet eam artem exercere, quam antea
doctus sit.

Unus vir nullus vir.

Ne quisque ebrius loquitur.

Unus dies non fit est ad parandam virtutem aut eruditionem.

Una hirundo non facit ver.

Veritatis simplex oratio.

Virum improbum vel mus mordeat.

Vera ornamenta matronarum pudicitia, non vestes.

Voluptatibus interdum animi ægritudines levantur.

Utendum est divitiis, non abutendum.

Vita invenilis inbuenda bonis literis, & candidis moribus.

Vita nostra similis est bullæ in aqua.

Utendum est ætate, cito pede labitur ætas.

Virtuti nulla possessio major.

Virtus omnibus rebus anteit profecto.

Vincit malos pertinax bonitas.

Virtutis me ardua & fragosa.

Virtute nihil est formosius, nihil pulchrius.

Via viciorum lata est, & declivis.

Vini hilaritas minuit senectutis molestiam.

Voluntas est necessitati accomodanda.

Vicissitudo beneficiorum amicitia necessaria.

Vivimus in ocio & tranquillitate, dū res sunt secundæ.

Varie sunt rerum vices.

Voluptates commendat rarior usus

Ultor scelerum Deus,

AGENDI GRATIAS FORMULÆ.

I.

PRO isto tuo in me beneficio hoc unum tibi spondeo, & hoc etiam velim tibi persuadeas penitus, quam te velle, quæq; ad te pertinere arbitror, semper sine ulla dubitatione summo studio faciam.

II.

Pro officiis in me tuis non vulgaribus hoc majorem habeo gratiam, quod ea præstiteris, nullo unquam à me laceffitus officio.

III.

Habemus tibi gratias, quod nos tam lauta cæna excepisti, relaturi uberiores gratiam, si quando per fortunæ facultates licebit.

IIII.

Curabo, ne apud ingratum hominem videaris obsequia tua posuisse.

V.

Gratias quam maximas tibi habeo, & ne ingratus habear apud te, omnem meam operam in omni re polliceor, qua libere possis tuo arbitratu uti, efficiam, ut intelligas, nec studium, nec fidem defuisse.

VI.

Pro isto munere omnia volo, à me & postules & expectes, & si quid erit in quo operâ meam desiderabis, quod

quod voles injunge homini cupidissimo tibi gratum
faciendi.

VII.

Immortales tibi gratias ago pro omnibus tuis in me
beneficiis, & si quid in me officii est, aut studii, quo te
putas juvari posse, ejus tibi summum justitio: & no-
lum profecto tibi amico operam meam defuisse.

VIII.

Enitar pro viribus, ut si grati nomen non possim
assequi, saltem ingrati hominis notam videar effugisse.

IX.

Non possum non agere gratias pro tuo in me colla-
to beneficio, cujus erit apud me sane memoria sempi-
terna, quod ego tanti aestimo, ut Cræsi quidem opibus
redimi patiar.

X.

Non committam, ut munus tuum male collocasse
vi dearis: sensi enim ex animo tuo sincero profectum:
si & qua in re potero tibi usui esse, nihil defugiam,
quod modo præstare possim.

XI.

Fecisti isto beneficio, ut merito te & amem, & col-
laudem: & si quid erit, in quo mea vicissim opera uten-
dum putabis cave rogaveris, sed ut tuo mancipio præ-
cipito, invenes ad quidvis & promptum & alacrum.

XII.

Iugentes ago tibi gratias, quod me ad hoc convi-
vium vocare dignatus es: & si qua in re tibi queam gra-
tificari, senties hominem ad obsequendum promptis-
simum.

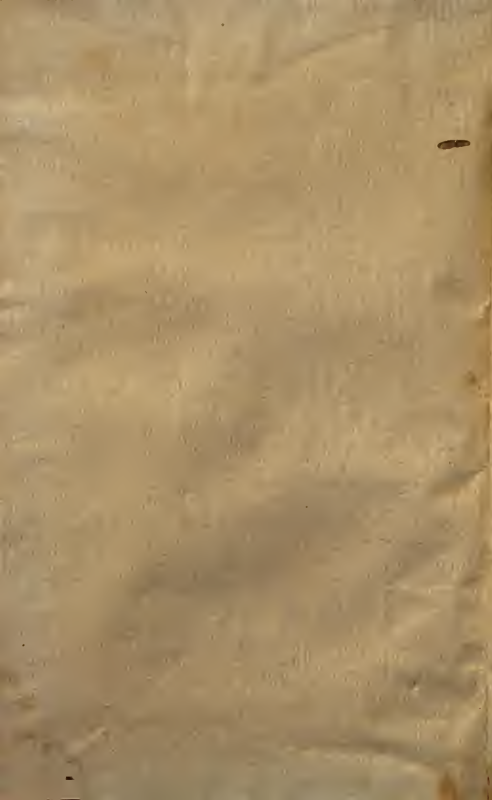
Ingentes tibi gratias habeo: nam referre qui possum
 eum me æternum reddideris? Hoc unum tibi etiam at-
 que etiam persuadeas velim, nihil existere posse tam
 durum, tam periculosum, quod non sim tua causa li-
 benter etiam subiturus.

F I N I S.

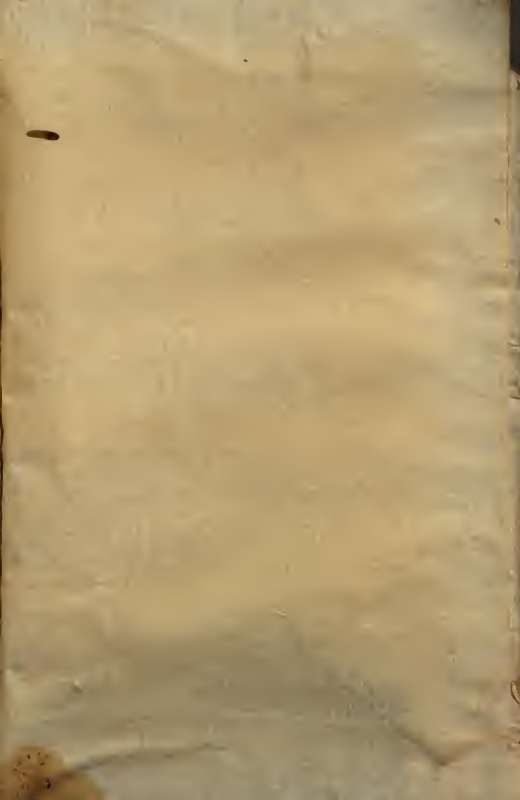

AOI 16E9100

XX

BIBLI
VHT